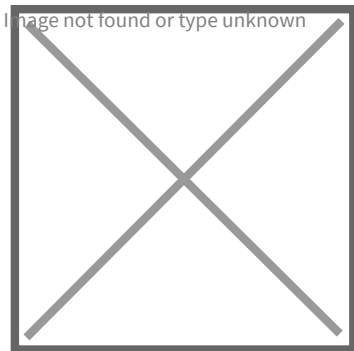

Larix decidua 'Puli'

Wysokość	depending on the height of the graft union
Szerokość	2-3m
Korona	broad, weeping, light, open crown, capricious growing
Liście	green
Kolor jesienny	żółty
Kwiaty	reddish brown, yellowish, flowers in April
Owoce	spherical cone
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	clayed soil, loamy soil, sandy soil, calcareous soil
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	3 (-40,0 do -24,5 °C)
Odporność na wiatr	good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr
Zastosowanie	małe ogrody, ogrody na patio
Shape	drzewo wysokopienne, iglak wysokopienny, iglak soliterowy
Pochodzenie	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 1994

Larix decidua 'Puli' tworzy małe drzewo z silnie opadającymi gałęziami i gałązkami. Odmiana ta nie tworzy ciągłej gałęzi centralnej, a jej wysokość zależy od wysokości szczepienia. Najbardziej uderzający w odmianie 'Puli' jest jej bardzo charakterystyczny wygląd. W przeciwieństwie do niektórych form 'Pendula', gałęzie 'Puli' są lekko zakrzywione. Gałęzie są stosunkowo cienkie. Cechy te tworzą wyrażnie bardziej nieformalny i wdzięczny pokrój. Na dłuższych gałązkach igły są rozproszone, na krótkich pędach znajdują się w wiązkach, typowych dla Larix. Igły są szarzielone, a jesienią przebarwiają się na żółto przed opadnięciem. 'Pendula' najlepiej radzi sobie na glebach lekko zasadowych. Nie toleruje bruku i nadaje się szczególnie jako soliter w (małych) ogrodach, parkach, na cmentarzach itp. Odporna na wiatr i bardzo mrozoodporna. Została odkryta przez Miklòsa Jòzse na Węgrzech około 1972 roku. Około 1990 r. odmiana 'Puli' została rozpowszechniona w pozostałej części Europy. Na Węgrzech była już wtedy dość szeroko uprawianą rośliną. Strefa mrozoodporności: 3